כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כו.

מסורת הש"ס

(א) (לעיל כה:; ע"ש במהרש"ל). (ב) ע"ש, ג). (ג) [נקמן נב:]. (ד) עי' ירושלמי יומא פ"ד הי"ז. (ה) [שבועות מב:]. (ו) לעיל כה:. (ז) עי' כתובות כה:. (ח) הוריות ג:. (ט) לקמן סב:. (י) עי' חזקואל ח ג. (יא) ד"ה ומסכן:

הגהות הב"ח

(א) נב' אלא אימא חתך ואח"כ קיבל כשרה קיבל ואח"כ חתך פסולה וכן אמר רבי אמי אין הפר ואח"כ:

גליון הש"ם

[נב' קיבל ואח"כ חתך פסולה. עי' מעילה דף ח ע"ב תוס' ד"ה אמר רבי אמיא: נב' קדשים קלים וכו' וקיבל דמן בכלי שרת בפנים. עי' לקמן דף מז ע"א בתד"ה אחיטו מקומן וכו':]

שינויי נוסחאות

א) כ"ש ל"ג המוקף. וכ"ר כ"מ: ב) א"ר דיא. כהג' הלכות נדף כה ע"ב כ' דהמוקם. נגמרות נגרסי' דתניא. ופי' תמרי לרופסה: ג) כ"מ אין הפר ש"מ. ביה. גליון. וכ"ה כתוס' שמא ג ע"ש ד"ה ואת. והגר"ב: ד) כ"ר כ"מ אמר מר קיבל. ופי' כ"מ: ה) ל"ל פסול ש"מ: ו) פסולין ביה"צ. וכן לתלן כשרין: ז) אמר ליה רבא (כ"ר): ח) כולן בשורות כל"ל שמכ"ר: ט) בבואם וגו' סגר"מ מוחק פסוק זה וגורס מתחתו ובא וגו' אל המקום אשר יבחר ה' ושרת: י) חתך ואח"כ שחט כשרה בעלת כר' כל"ל ש"מ: יא) רשב"ן וק"ג נרסי' לתרייהו. ופי' תמרי לריפה שמקרים נירסתנו: יא) הוא דם נפסל ביוצא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים וג"מ שחייב עליו ברת על אכילתו דאי לאו דם הוא ובשר נמי לא הוי אחריבא חייל כו' ש"מ. ופי' ק"ק נלפי הניפה בלפניו בנס"ר ל"ק קוסיית המוס' על הש"ר: יב) הרשב"ם (בחדי' ודה): יג) דוקא דמאי מתניא חזדה בצפון ודרום והא לאו יוצא הוא אלא וכו' ש"מ: יד) בפנים בעזרה ש"מ: טו) מלעמוד כו'. הגר"א ל"ג לתך קרן. ונירקמתו ושרת בשם ה' וגו' העומדים שם לפני ה': טו) עזרה נמי דכתיב לעמוד כו' ש"מ: יז) כ"מ טעם אבל לגבי הנסות [ל"ל הכשרן צפון לא בעינן כולו שהרי הוא עומד בעזרה ש"מ וכתה"ר]: יח) כ"מ טעם ולעיל דקאמר חתך ואח"כ שחט כשרה היינו בריעבד: יט) אצלה כלומר שיהא אצלה בקרקע כ"ל ש"מ: כ) כתן נסקרו ד' דיבורים מתחת טעמ הדומות: אין לך שרוח כלך. וקבלה שרות היא: תלה. הכתמה וקבל הדם מהו: אמר ליה פסולה. כדקתמרת לי נתלה ושחט (מתרי"ץ ש"מ): כאן ושחט אותו (ב"ש): בב) דלא ש"מ: כג) ל"ל מיהא ש"מ: כד) בפנים אם כן כו' הדיא (ב"ש): כה) ל"ל שיהא (שמכ"ר ודש"ש): כו) דיבור זה לפתורה קודם ד"ה שחט. אבל עי' תמרי לריפה יחמת דיעלל: כז) ל"ל קדשים קלים ש"מ: כח) ל"ל מוחיב בפיגול ונותר ומבא משום דלא מסמל ביוצא ומיהו קשה לרב (לעיל):

עין משפט נר מצוה

סמ אב מי' פרק ג מהלכות פסה"מ הלכה טו:
צ ג מי' שם הלכה ז:
צא ד מי' שם הלכה מ:
צב ה מי' שם הלכה ט:
צג ו מי' שם הלכה י:
צד ז ח מי' שם הלכה יא:
צה ט מי' שם הלכה יב:
צו י מי' שם הלכה יג:
צז כ מי' פ"ג מהל' פסה"מ הלכה יד:
צח ל מי' שם הלכה ח וע"ש בכ"מ:
צט מג מי' שם הלכה ח וע"ש בכ"מ:
ק ס מי' שם הלכה יט:
קא ע מי' שם הלכה יב:
קב פ מי' פ"ב שם הלכה י:

תורה אור השלם

1. למענ אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם לה' אל פתח אהל מועד אל הכהן והזבח זבחי שלמים לה' אותם: ויקרא יז, ה
2. והיו על אהרן ועל בניו באבם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו. שמות כח, מג

מוסף רש"י

הצורם כו'. [רלה לעיל מה ע"ב]:

שיטה מקובצת

חותך באבר מד שסנ"ל לקבב. והכפה לא הי נעל מוס [עד] מתנגד לעצם. ולא"ת ל"ב אמאי הכי כיס מכה דקאמר חתך ואח"כ שחט. וי"ל דמ"מ מוס מיגר הי קודם מיגר נמי לעצם ולא מצי מקריב ליה עד שיעבר המוס. אבל בקבלה לא הי פסול מוס מיגר וקרינא ביה שפיר (מוס) (מדם הפר) סביה (בה) כמר. כך פי' מורי הר"ם: הש"י דלה ומשני וכו' הדם מעיבב ע"י חתיכה זו מלעלות וליכנס לפנים. ג"כ, ומכפה לפיכ חתך ואח"כ שחט כפרה, ומכל דלא אמר אלא לפי שלא (אמרי) (הכתר אמורה) בתיקון לאמון (עליון):

הגהות הגר"א

ה"ג שחט ו) ואחר כך חתך פסולה כעלא מוס קמקריב אלא אימא חתך ואחר כך קיבל. שחטתו בין שחיטה לקבלה כשרה: והא"ר זירא אלורס כו'. אלמא המוס פוסל בקבלה: ומשני אמר רב אסדא אמר אביי חוטך כאבר עד שמגיע לעצם. דלאו מוס הוא והדם מעובב ע"י חתיכה מלעלות וליכנס לפנים:

קבל ואחר כך חתך פסולה. מילתיה דרבי אלעזר הדר ונקיט כמו אמר מר: **ס"מ דם המובלע באברים דם הוא** יא). וכרת נמי לחייב דאי לא הוי דם להיכא חייל פסול יוצא אמיא בעלמא: **דלמא משוס שמנונים.** דמזיא לאכילה ותשיבי כבשר לאיפסולי ביולא דכתיב (שמות כב) ובשר בשדה טריפה ומיבלע בדם הרגל ופקא דרך בית שחיטה ופסלה לה לדם שבמזרק: **ס"מ בשר קדשים קלים שילא.** מן העזרה לפני זריקה פסול ואע"פ שמופו לצאת אחר זריקה ולהיות נאכל בכל העיר השמא מיהא לא מטא זמניה ותיהוי הך דרב אמי אמר ר' אלעזר דלא כדרבי יוחנן דמכשר ליה לקמן בפר' כל התדיר (דף פט:): **דלמא.** כי אמרה רבי [אמי אמר ר' אלעזר]: **בקדשי קדשים.** אמר דמיפסל לפני זריקה ביולא לדברי הכל שלין סופו לצאת: **וקיבל דמן בכלי שרת בפנים.** לקמן יליפינן לה בתחיטה מקומן (דף מט). דסמך קבלה לשחיטה: **עמד.** בתלה דרומי של עזרה סמוך לאמצעה: **הושיט** יב) **ידו לצפון ושחט שחיטתו בשרה.** לקמן [מח:] יליפינן לה אותו בצפון ואין השוחט בצפון אבל המקבל צריך להיות בצפון הלכך קיבל קבלתו פסולה: **הכנים ראשו ורובו.** בצפון וקיבל כאילו נכנס כולו כדקי"ל יג) בכל התורה רובו ככולו: **פרכסה.** לאחר שחיטה ואלא לדרום וחזרה כשרה דאין פסול יוצא אלא ממון הממיאות. והאי וחזרה לאו דוקא יד) אלא אידי דבעי למיתני סיפא גבי פנים ומוץ וחזרה לאשמועינן רבותא דאע"ג דחזרה פסולה תנא ריש"א נמי וחזרה: **שחיטתן בפנים** טו). דכתיב בשלמים (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד דהיינו תוך העזרה: **וקיבול דמן בכלי שרת בפנים.** קבלה בפנים נפקא לן מלעמוד טז) לפני ה' לשרתו (דברים י) אלמא כל שירות לפני ה' הוא: **עמד בחוץ והושיט ידו בפנים ושחט שחיטתו בשרה.** לקמן בפרק כל הפסולין (דף לב:) יליפי' לה בן הנקר לפני ה' ולא השוחט לפני ה': **קבל קבלתו פסולה.** כדפריש"ת: **הכנים ראשו ורובו לאילו לא נכנס.** כדיליפינן לקמן בשמעתין בנוהס אל אהל מועד עד שיבא כולו ובגי עזרה טז) דכתיב יעמוד לפני ה' בני נמי כולו דכיון דגלי בחדא גלי בכולהו והכי אמר בשמעתין יח): **פרכסה.** לאחר שחיטה ואלא לחוץ וחזרה פסולה דאיפסלא ביולא דאמרי' פסול יוצא בפסחים בכילד לוין (דף פב.) מהן לא הוכא את דמה אל הקודש פנימה (ויקרא י) ומבשר יט) בשרה טריפה (שמות כב): **דילמא.** הא דקתני פסולה בתליה ויותרת כו' דאמורין ניהו ואימורי קדשים קלים קדשי קדשים הן: **היא בפנים כו' מהו.** לשחיטה לכתחילה יט): **תלה.** הנהמה בחוץ העזרה: **על ירך.** משמע אלגו יט): **נתלה.** השוחט בחוץ העזרה מהו: **אמר ליה פסולה.** מיניה קגמר לה דשמע דקא"ל תלה ושחט פסול וסבר ה"ה לנתלה: **אמר ליה כשרה.** כדאמר ליה לנתלה ושחט: כ) **וא"ל פסולה.** מיניה גמר כדאמר ליה בתלה ושחט ונגתלה וקבל וסבר ה"ה לתלה וקיבל): **בקדשי קדשים.** דכתיב בהו על ירך: **כולן פסולין כר מן נתלה ושחט.** דכשחט לא כתיב ירך אבל תלה וקבל פסולה דאחר לפון לאו כלפון דמי וכעינן קבלה בלפון דלגמרי' בתיחטו מקומן (לקמן מט). ואף על גב דלא כתיב ירך בקבלה לפון מיהא כתיב בה: **בקדשים קלים.** לא כא) כתיב בהו על ירך ולא כתיב בהו לפון כולן כשרים בר מנתלה וקבל לאין דרך שירות בכך: **דאויר פנים כפנים דמי.** דהא על כרחך פנים מיהו כב) כתיב בהו ומודית דאויר פנים כפנים כג): **אם כן בקדשי קדשים.** אמאי פלגת אלתיבה דשמואל בתלה וקבל ליתא נמי אויר לפון כלפון דמי: **אלא אמר רבא.** כולה כתיבה דשמואל קאמר לה אלא לתיבה דשמואל לא אייר בקדשים קלים: **כר מן תלה ושחט בקדשי קדשים.** דבעינן על ירך אבל בקדשים קלים דלא כתיב על ירך בשרה תלה וקבל בשר בכולן דדרך שירות בכך ואויר לפון כלפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך: **ונתלה וקבל בין בקדשים כו'.** נמי פסול דקבלה שירות היא ואין דרך שירות בכך אבל נתלה ושחט בשרה דשחיטה לאו שירות היא ועל ירך נמי לאו בשחיטה כתיב אלא בהמה: **ליליפו.** ליתא דאמו דהיינו שעברו כד): **מתני' נתנו.** שאינו מקוס מתן דמים או במזבח אלא כנגד היסוד וליליפינן לקמן (דף נא.) דעולה טעונה מתן דמים כנגד היסוד שהיא כה) יסוד המזבח למטה ממתן דמה למעוטי קרן מזרחית דרומית דלא הוה לה יסוד כדאמרינן בתיחטו מקומן (לקמן דף נג:): **למטה.** ממוט המיקרא: **ואין בו כרם.** אין בתחילתו כרם. ובגמרא (לקמן מ.) מפרש למאי אילטריך למתניתה:

גמ'

שחט ואחר כך חתך פסולה חתך ואח"כ שחט כשרה בעל מום קא מקריב אלא אימא א)[אחתך ואח"כ קיבל כשרה] ב)קיבל ואח"כ חתך פסולה (ג) חתך ואח"כ קיבל כשרה והא ד)א"ר ה) זירא הצורם אזן בבכור ו) ואח"כ קיבל דמו פסול שנאמר ולקח מדם הפר פר שהיה כבר א"ר חסדא אמר אבימי ז)חותך באבר עד שמגיע לעצם קיבל ח) ואח"כ חתך פסולה שמעת מינה דם המובלע באברים דם הוא דלמא משום שמנונית שמעת מינה בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דם פסול דלמא בקדשי קדשים ת"ר ט)קדשי קדשים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון י)עמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיטתו כשרה יא)קיבל קבלתו פסולה יב)הכנים ראשו ורובו כאילו נכנס כולו יג)פרכסה ויצתה לדרום וחזרה כשרה יד)קדשים קלים שחיטתן בפנים טו) וקיבול דמן בכלי שרת בפנים עמד בחוץ והכנים ידו לפנים ושחט שחיטתו כשרה טז)קיבל קבלתו פסולה הכנים ראשו ורובו כאילו לא נכנס יז)פרכסה ויצתה לחוץ וחזרה פסולה יח)שמע מינה בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים פסולים יט) דילמא באליה ויותרת הכבד ושתי כליות בעא מיניה אבוה דשמואל משמואל היא בפנים ורגליה בחוץ מהו א"ל כתיב כ)והביאום לה' כ)עד שתהא כולה לפנים תלה ושחט מהו א"ל כשרה א"ל כא)אישתבשת בעינן שחיטה על ירך וליכא נתלה ושחט מהו אמר ליה פסולה אמר ליה אישתבשת שחיטה על ירך כב)ולא שוחט על ירך נתלה וקבל מהו אמר ליה כשרה אמר ליה אישתבשת כג)אין דרך שירות בכך תלה וקיבל מהו אמר ליה אישתבשת שחיטה על ירך ולא קבלה על ירך אמר אביי בקדשי קדשים כולן פסולות כד) בר מנתלה ושחט בקדשים קלים כולן כשרות אמר כה) רבא מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קלים דכשרה דאויר פנים כפנים דמי בקדשי קדשים נמי אויר צפון כצפון דמי אלא אמר רבא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשרות כו) בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים כז)נתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הוא בפנים וציציתו בחוץ מהו אמר ליה לאו אמרת כח)והביאום לה' עד שתבא כולה לפנים כט)הכא נמי ל)בבואם מ) אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד: **מתני'** מא)נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים פסול ואין בו כרת:

אלא אמר רבא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשרות כו) בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים נתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הוא בפנים וציציתו בחוץ מהו אמר ליה לאו אמרת כח)והביאום לה' עד שתבא כולה לפנים כט)הכא נמי ל)בבואם מ) אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד: **מתני'** מא)נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים פסול ואין בו כרת:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com